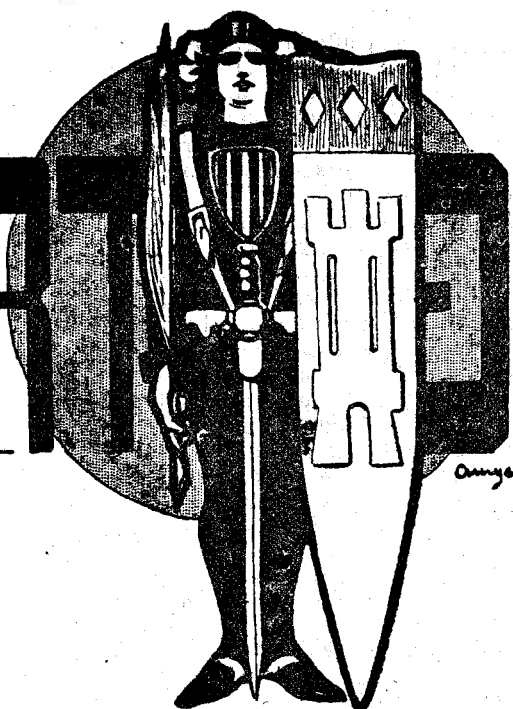

BALUARTE SITGES

• Setmanari català •

Redacció y Administració:

Carrer de Parélladas, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits
y Reclams a preus convencionals

DE LES FARSES JULIANERES

Els caciquistes, contra 'ls mariners

.IV.

Els acorts presos per la Junta a 6 de Juny de 1910, tot seguit foren comunicats a la Corporació Municipal, que se n'ocupà en sessió de 9 del meteix mes, acordant per majoria «concedir a la Junta local de Salvamento de Naufragos la autorizació que pide y al Ayuntamiento corresponde otorgar, para instalar una Caseta destinada a guardar un bote salvavidas y accesorios, al principio de la sección segunda del Pinar.» Els julianers Llauredó y Mitjans, com a bons amichs dels nostres pescadors, votaren en contra de la concessió del permís pera instalar la Caseta magatzem del material de salvament, de la meteixa manera que son amo y senyor l' ex-Secretari Julià havia votat contra la petició d'aquell permís. Dintre la Junta local En Julià feu tanta obstrucció com pogué, pera que's desistís de seguir l'expedient comensat y no's portés a cap l'emplacament de la Caseta en el lloch triat pels mariners: dintre l' Consistori, En Mitjans y En Llauredó continuaren la feina obstruccionista que la colla julianera realia a fi de pertorbar tota empresa humanitaria o patriótica. Es dir: En Llauredó es limità, com sempre, a adherirse a les tonteries discursades per En Mitjans, ja que malgrat ser home de lleys (!) està reduït a la trista condició d' escolà d' amén de l' elocuent boter y fonógraf d' En Julià, l' inconmensurable Mitjans.

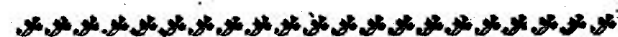
A la tarda de l' expressat dia 9 de Juny, el President de la Comissió Executiva de la *Sociedad Española de Salvamento de Naufragos*, Excm. Sr. D. Francisco Gorostidi, visità an aquesta Junta local, es personà en el lloch designat pera instalarhi la Caseta y s' enterà dels treballs practicats pera dur a efecte la bona obra, aixís com també dels esforços que 'ls enemichs dels mariners feyen pera impossibilitarla. El distingit visitant no sabia compendre com hi podia haver gent tan perversa que, per baixos fins polítics, combatés sanjudentment una empresa tan noble y filantrópica com la que's proposava la Junta local al volguer proporcionar als pescadors sitgetans el material de salvament de que està necessitada nostra platja. Y no cal dir que reiterà 'ls oferiments que les il·lustres personalitats de la Junta Central tenien fets, de cooperar ab el major zel a la realització dels propòsits d' aquesta local.

A la informació oberta al Govern Civil, l' Ajuntament hi acudí exposant les pretensions julianeres y fent constar haver concedit el permís que se li havia demanat pera construir la Caseta al principi de la segona secció del Pinar. En Soler Cartró, Director de l' Eco del enemichs de Sitges, hi formulà un escrit de ruda oposició, en el que's reproduïen y ampliaven els maliciosos arguments aduits per En Julià en les sessions de la Junta y per En Mitjans en les de la Corporació Municipal. La Quefatura d' Obres Públiques de la provincia, en ofici de 6 de Juliol de 1910 comunicà a la Presidencia de la Junta local que se li concedia un plas de 10 dies pera que contestés els esmentats escrits, y ab data 13 del indicat mes dita Presidencia feu ús de son dret, cursant la següent comunicació:

«En vista del oficio de ese Centro y á fin de contestar los dos escritos formulados al proyecto solicitando instalar una caseta para guardar un bote-salvavidas en la playa de esta villa, creo conveniente hacer las siguientes manifestaciones. — La Ley de 12 Enero de 1887 declara asociación benéfica y de utilidad pública la titulada «Sociedad Española de Salvamento de Naufragos» (artículo 1.º) y que si los terrenos donde se construyan las casetas para la custodia de los botes-salvavidas pertenecieran al Estado se ceden libres de todo gasto á la Asociación y si fueran de particulares tendrá aquélla el derecho de expropiarlos (artículo 3.º). Debiéndose construir la caseta en la playa donde ejerce jurisdicción la Autoridad de Marina, y aún cuando en virtud de la citada ley debe cederse el terreno solicitado, precisaba formar el oportuno expediente como se ha verificado para obtener el permiso competente.—Se ha objetado en los referidos escritos que el terreno solicitado pertenece en propiedad á este Municipio, pero esto no impide que la Autoridad de Marina tenga en él los derechos que le concede la ley de Puertos de 1880 y por lo mismo sea siempre precisa su intervención para ocuparlos previo el oportuno expediente de expropiación. — A fin de desvanecer totalmente este obstáculo se ha solicitado también la correspondiente autorización de este Ilmo. Ayuntamiento que se sirvió conceder, según oficio que oportunamente remitió al Excmo. Sr. Gobernador Civil de la provincia y que constará ya unido en el expediente.—Procede, pues, que el Estado ó la jurisdicción de Marina, en cumplimiento de lo dispuesto en la expresada Ley de 1880 se sirva conceder el permiso que se pide á fin de construir la caseta para custodia del bote-salvavidas en el terreno limitado sin perjuicio de los derechos que puedan en él tener este Municipio ú otra entidad.»

El julianers posaven en joch totes les influencies imaginables, y ja que anaven perdent les esperances de obtenir, en definitiva, una resolució contraria a les pretensions de la Junta, procuraven que, al menos, se entretingués indefinidament la pesada tramitació. El digne Ajutant de Marina de Vilanova, desoïnt els prechs dels enemichs de nostres pescadors havia informat depressa y en sentit favorable la instancia de la Junta local: l' Enginyer Quefe d' Obres Públiques de la provincia, que vingué a examinar el terreny escullit pera instalarhi la Caseta, no's prestà a dictaminar en contra, com els julianers desitjaven: la Central no deixava de gestionar la prompta solució de l' expedient, «á fin de que esa Junta no se vea privada por más tiempo de un elemento tan importante y necesario como es la Caseta de Salvamento», com deya son President el Duque de la Unión de Cuba en una de ses comunicacions. Però els mesos transcorrien, el voluminós expedient anava d' una oficina a l' altra entreteintse y complicantse, l' autorizació no's conseguia, els caciquistes es fregaven les mans de gust, y els pobres mariners es desesperaven. En Julià y la seva

colla treballaven a l'ombra, com tenen per costum, y mentres saludaven ab paraules de enganyós afecte y ab estudiats somriures a la bona gent de mar, mentintli una estimació que no li porten, es valien dels medis més reprovables pera impedir que la Caseta's fés y que la nostra platja contés ab el material de salvament de que la Junta volia dotarla.

Homenatge al Mtre. Morera

Al homenatge que tributà Barcelona el passat diumenge al Mtre. Morera, ab motiu de son retorn de América hi cooperà ab sa presència y sa adhesió tot Catalunya. Els catalans son reconeguts, y estimen en molt l' ànima artista del mestre que ha donat abundosos cants al poble, que son sa pròpia fesomia. Al matí unes coples interpretaren sardanes del Mestre, que foren executades per una gran gentada. A dos quarts d' una En Morera aparequé a la Plassa de Catalunya, y, vist pe 'ls sardanistes, se l' endugueren per entremetj de la multitud que entusiasmada aplaudia.

A dos quarts de quatre de la tarda, hora anunciada pera el «Gran Festival en Homenatge al Mestre», el Palau de Belles Arts. es comensà a omplir y a un quart de cinch, quan En Morera aparequé a la llotja presidencial, acompanyat de sa distingida familia, representacions oficials y Comissió organitzadora, no's podia dar un pas per aquell amplíssim saló, quina multitud, qu' es calcula en 8 o 10.000 circumstants, de peu dret, tributà una sorollosa ovació an el Mestre. Era imponent l' aspecte del saló, en quin tester, entre palmes s' hi veyia la hermosa bandera del «Catalunya Nova», societat coral fundada pe l' Mestre e iniciadora de l' homenatge, servint de doser a un ben tallat bust d' En Morera; comptantse ademés entre l' estrado y la galeria més de trenta penons d' altres tants orfeons y societats corals.

L'execució del programa fou admirable, encomanantse als cantayres l' entusiasme que brollava per l' ambient de la sala, fent meritíssima la tasca dels mestres Millet, Casademunt y Novi, que dirigiren les diferents composicions del programa. Els chors infantils de l' «Horaciana» y «Mossen Cinto» foren molt aplaudits en son «Arri, arri, caballet» y «Salutació»; com en sos balls populars l' «Esbart Folk-lore de Catalunya». El mestre Guberna fou també molt aplaudit quan ab les orgues elèctriques interpretà unes improvisacions sobre notius populars del mestre Morera. Hagueren que ser repetides «L' Empordà», «Himne a l' arbre fruyter», «L' hereu Riera» y «Sota de l' olm», tinguent el mestre Morera de dirigir la primera y la última de dites composicions pera acallar els formidables aplaudiments.

Al anarse a cantar l' última composició, s' acabà d' encendre tot el saló, apareixent aquest radiant de llum y en les cares satisfacció y entusiasme. Al acabar-se, tot el públich dret aclamava al Mestre, y tota la massa d' orfeons, qu' es composava d' uns 600 executants, ab el mestre Millet al cap, ab les solfes y els mocadors el saludaven carinyosament, seguint solemne el moment quan el mestre Morera, deixant la llotja presidencial, avensà cap al cadafalch ahont hi havia els cantayres y abraçant el mestre Millet dirigí la repetició de «Sota de l' olm», quina execució fou ovacionada.

S'havia ja acabat la festa, però el públic i els orfeonistes gatifien encara de entusiasme, y calgué que uns quants entonessim «Els Segadors!» pera que l'himne patriòtic s'extengués com regueró de pólvora per tota la sala, entonant-se ab aquell entusiasme dels primers temps. Al Passeig de Pujades, per una grossa gentada fou ovacionat novament el Mestre, qui anava acompanyat de l'Iglesias, dintre un cotxe de l'Ajuntament.

Com a final de l'homenatge es celebrà un banquet al acreditat restaurant Mundial Palace, presentant excelent aspecte el gran saló, en quines taules s'hi sentaren uns tres cents comensals.

Després de servit el sopar, que feu honor a la fama de dit restaurant, es comensaren els parlaments, iniciantlos el Sr. Puiggarí ab la lectura de les adhesions que foren nombroses.

El Sr. Gambús, en nom de la Comissió organitzadora de l'homenatge, remarcà l'espontaneïtat de les adhesions nombroses que s'havien rebut, seguint això proba palesa dels mèrits d'En Morera, per tothom reconeguts, y felicitant-se al ensemple de que siga un artista com l'Iglesias el que porta la representació de l'Ajuntament de Barcelona. Acaba oferint el banquet, en nom de tots els qui han fet l'homenatge, a l'ilustre Morera, perquè ell ab sa música ha sabut interpretar l'ànima y el sentiment de Catalunya.

El Sr. Junoy digué que potser no trobaria paraules pera expressar la seva admiració per En Morera y exclamà: «¡Que més voldria jo que trobar quatre paraules espirituals que fossin dignes, mestre, de la vostra gloria!». Digué que al anunciarli En Morera que marxava a América, li advertí que no's mogué, que s'anava a fer la Mancomunitat Catalana y ab ella es farien moltes coses, les més pràctiques y les més ideals; les qu'encarna En Morera. S'en anà y torna avuy, quan a la Diputació es preparen els representants de Catalunya pera posar la primera pedra a la Mancomunitat que anuncia en un moment ple d'esperansa; y al ensemple que demanà perdó pe'ls polítics que tan mal han fet, aboga perquè procurin sa dignificació ab les estrofes dels musichs y dels poetes.

El Sr. Granados glosà el «¿Què faré després de l'Homenatge?». Digué qu'és té que procurar no deixar abandonat a En Morera, pera que ab tot descans pugui dedicar-se a sa labor artística, de tots tan celebrada.

L'inspirat poeta Guanyabens donà lectura a la següent hermosa poesia:

BENVINGUT SÍ!

PEL RETORN D'EN MORERA

Mirèulo! Ja ha arribat! Ve plè de joventut!
Mal fat ens el va pendre! La nostra sort l'ha dut!
Mormoreant la mar sos himnes de misteri,
mentre a l'artista excel·lent rendia'l seu imperi
tot reprimint ses ives com un lleó sotmès,
la nau que'l bressolava vers nostra platja ha empès.

El temps no l'ha envellit. Retorna amb la mirada
valenta d'altres jorns, serena, asseguada
de populars victòries, de renadius llors!
Duu l'ànima ruberta de somnis falaguers!

Aquí l'heu, oh flors! Déu terme a l'anyoransa!
Coll-tortes no estiguen, que apunta la bonansa!
Del qui, amb ses fresques notes, de plè us feya estremir,
l'inspiració capdal heu de tornà a gaudir!
Aucells que desde'l niu el seu cantà admiraven
y amb reflets gentils contents el barrejaven:
l'espai que us extasia, per un instant deixeu:
no oïu altra vegada sonar la seva veu?
No oïu de nou pujar la melodia noble
nascuda y mare ensemple del cor del nostre poble?
del cor que'l Mestre encén? del cor ont ell reviu?
del que en sa absència es tomba y, ont, sentí, tot somriu?

Ell és! Brassos oberts, partí a l'altra bandada
del sant amor a l'Art sentint la flamarada.
Mes, creu tothom en l'Art? Oh! com abunda, al món,
qui, ufà de suficiència, no sab llegir en un front!
Vetllant que ningú aixampi la seva mansió estreta,
té per mancats del seny el músic, el poeta,
aquell que amb el pinzell roba secrets al sol,
tot el qui, nat amb ales, frisós emprén el vol!

Mes tu'l coneixes, Patria! Tu t'hi mires en son rostre!
Procura que ell no's trobi gelat sota'l teu sostre!
L'estimaràs! La mare fins aima 'ls mals fills seus!
Y tu no estimaràs un fill ungut dels deus?

«¡Veni, veni, veni!», «¡Veni, veni, veni!»
tu, veni, veni, veni, veni, veni, veni, veni,
tement no torna a veure: y bé: veté aquí!
Ja brilla per vosaltres un altre dematí!
Ja llueix en el nostre cel, com iris de esperansa,
el geni creador de cants de desiluransa,
que vibrin ses tonades. Feu vostres ses cançons.
Perdeu-los com un núvol pel lluny dels horitzons,
y que per tot el món, dant compte del nou dia,
rediguin el seu nom onades d'armonia.

E. GUANYABENS

El regidor de l'Ajuntament de Barcelona Sr. Morales brindà per la patria de l'art, qu'és el món, oferint el més pur sentiment d'amistat.

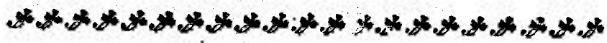
Entre una xardorosa salva d'aplaudiments s'aixecà l'Ignaci Iglesias, y digué que no sentia l'amargura dels dos anys que ha passat de regidor a l'Ajuntament de Barcelona perquè la representació qu'en aquell moment portava li compensava dels sufriments soferts. Digué qu'els artistes que han triomfat lluny de la patria, han tingut que ofegar la seva obra, contribuint a enrobar l'obra dels altres pobles. Els artistes, diu, han de treballar intensament dins de sa terra, y quan la seva labor és exuberant y te forsa, ja irradia sobre els altres pobles conservant sa pròpia fisonomia. Digué qu'el poble sempre que s'el cuyda compleix ab el seu deber; els qui no compleixen son els que tenen el deber d'instruir y construir, resultant d'aquesta anomalia que després no queda res y solsament el grave mal de la burla y l'ironia. Aquí, digué, ens trobem qu'el poeta no té estat civil ni valor social. Prometé que l'Ajuntament complirà ab el seu deber pagant el deute d'ingratitud de Barcelona qu'el deixà marxar, y que si be no pot oferirli, com ell desitjaria y com En Morera es mereix, una corona d'or que volti el pa de la seva taula, li ofereix la modesta y alegre corona de roses, pera

que ab serenitat y alta inspiració pugui cantar les coses grans y dignes: la llibertat, l'amor, la justícia, l'amor a l'humanitat; però en català, perquè quan més en català ho cantarem més el món ens escoltarà.

Una gran ovació premià el parlament de l'Iglesias, després del qual s'aixecà En Morera que fou saludat ab altra forta ovació.

Les fortes emocions d'aquell dia, digué, no li permetien fer un discurs. M'en vareig anar depressa y he tornat corrents. Sentia anyoransa de tot: Barcelona, Catalunya, els amichs. Al arribar vareig trobar qu'em faltava quelcom pera trobar-me fort dintre ma patria. Lo qu'em faltava vosaltres m'heu donat. Plè d'entusiasme prosseguiré la meua obra. Agraheixo a tots l'assistència aquí y als demés llocs que se m'ha homenatjat. Y res més, perquè res més podria dir. Y en representació vostra abraço a l'Iglesias.

Es repetí l'ovació y tots els comensals desfilaren davant d'En Morera felicitantlo, acabant-se l'acte, que resultà sadollat de patriòtic entusiasme.

L'odi dels julianers

No saben com ferho, els caciquistes, per agitar la opinió pública ab mires a les pròximes eleccions municipals. Criden fort, mouen soroll, tot no esvaloten, fressejen desesperadament y menteixen més que may.

Voldrien excitar l'alsament del poble contra els elements d'Acció Administrativa que desde 1904 regeixen els destins de la vila, però el poble sa coneix massa a uns y altres pera deixar-se enganyar pels farsants caciquistes que pretenen ferlo servir d'esquena pera enfilar-se a la conquesta del pressupost que tant anyoren.

Els famelichs anti-administratius no tenen espera. A les bones o a les males desitjen tornar a dominar y explotar la vila. Tothom que s'hi oposi mereixerà les seves injúries.

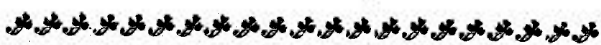
Oïdus malparlar dels honrats patricis que esquivaren les rates de la Casa de la Vila. D'ineptes per avall no ls deixen. Es clar: ja qui se li acut empunyar la escombra y treure ab violència a les tranquiles bestioletes que rosegaven el formatge?

Els elements d'Acció Administrativa, segons l'Eco caciquista no han fet res de profit per la vila en els set anys que porten de govern municipal. Nosaltres podríem replicar que a dits elements es deu la restauració del crèdit del Múncipi, que estava zero; la reconstitució de la hisenda municipal, qu'era una ruina; la reorganització de les oficines y de tots els serveys públics, qu'havien devingut un caos; la rehabilitació del nom de Sitges, que s'anava cobrint de vilipendi; la esplendorosa rebuda feta als Diputats de Solidaritat Catalana en 1906; la brillantíssima «Festa de l'Arbre Fruyter» en 1907; la visita dels periodistes de Touluse y de Barcelona en 1908; la celebració de les Carreres internacionals de *voiturettes* «Copa Catalunya» (primeres carreres de tal classe a Espanya) en 1908 y 1909; la obertura del Passeig Benaprés y son enllàs ab el de la Ribera; la venda de l'antic y anticuat immoble hont estava instalat l'Hospital, y la construcció dels nous y esplendits edificis destinats al benèfic establiment; la magnífica festa aviàtoria de 4 de Juliol darrer, ab motiu del *raid* en aeroplà Sitges-Tarragona, primer de Espanya; y tants altres festivals, reformes y millores que no és precis retreure perquè están a la memoria de tothom.

Mes, encara que 'ls nostres amichs no's poguessin gloriar de aqueixa tasca, que tan profitosa ha resultat per l'Era municipal, pels serveys públics, pels industrials y pels obrers de la població; encara que no fos aixís, diem, s'hauria de reconèixer que 'ls elements d'Acció Administrativa han realitzat una gran obra pel sol fet d'haver acabat ab totes les immoralitats de la Administració julianera. Desde 1904 ensa, els diners del poble no's malversen, puig no's gasten en tiberis ni en mantenir vivers.

La supressió de la subvenció que percibia l'Eco caciquista, la denuncia contra l'*equivocadís* consumer Andreu, la destitució de l'ex Secretari Julià: heus aquí tres actes que sempre més pregonarán el civisme dels homes que desde 1904 administren el Múncipi.

Y precisament aquets tres actes son els que sempre més, també, explicaran l'odi que 'ls julianers y el seu Eco porten als nostres amichs que han passat pel Consistori.

Missa nova

¡Quina festassa! Una missa nova y ben nova n'ha sigut. Els bronzes penjats al cim del campanar ab ses amples boques l'anunciaren y l'eco de ses veus, escampant-se arreu de la vila, l'ompliren de joia, de benhaurança, de color de festa. Unes eren les paraules que ab gaubança eixien de tots els llavis: «Anirem a Missa nova.» Y tota la vila, endiumenjada germanívolament s'aplegà sota les naus de nostra Iglesia omplint-se de gom agom. L'altar, arranjat com per les grosses festes, feya bó de veure; n'era el tabernacle hont devia devallar el Deu de cels y terra pera posarse per primera vegada en les mans del Rvnt. Mn. Joan Muñoz, Pvre., qui li feu de mestre de cerimonies nostre digne Sr. Rector Monsenyor Bricullé. Pvre., assistit dels Rvnts. Narcís Vilarrasa y Pere Santacana, Pvres.

Els fidels escoltaren ab religiositat els bells para-

grafs que l'P. Román García, Pvre., els dirigí, demostrant que l'sacerdot es missatger de pau.

Ocupaven llocs al presbiteri, presidint la festa, els pares del nou celebrant y els padrins de missa nova, D. Francisco de P. Mir y Pujol y D.ª Feliciano Vidal Ribas de Mir.

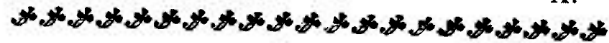
Se cantà la Segona Missa Pontifical del Abat Perosi, la que fou dita ab molta puercitat y justesa degut a la interpretació que s'apigué donarli y al bon gust del mestre de Capella Sr. Manel Torrents, y al besa mans fou cantat el «Te Deum» a quatre veus del mateix autor de la missa.

Els Padrins obsequiaren als qui ocupaven llocs de preferència durant la missa, ab un dinar, quin excelent «menú» fou molt ben servit pel Hotel Subur; assentant-se a la taula, que presidia el nou celebrant, pares y padrins: els germans Muñoz, Monsenyor Bricullé, Pvre. y clerguesia parroquial, Rvnt. P. Joan Román García, D.ª Isabel Ferret de Martorell, D. Emili Vidal Ribas, esposa D.ª Feliciano Güell y filla Mercé, donya Josepha Vidal viuda de Robert y fill Joseph M.^a y Carme, D. Joan Mir Pujol y esposa D.ª Teresa Casanovas, D.ª Dolors Vidal de Utrillo, D. Joseph Batlló Godó y esposa D.ª Maria Teresa Vidal Ribas, D. Bartomeu Carbonell, esposa y fills Joseph y Bonaventura, Srta. Mercé Camp, Dr. Benaprés, D. Antoni Sarríol, D. Joaquim Carulla y esposa D.ª Roser Robert, don Pere Camps Hill, Srta. Dolors Alemany, D. Manel Torrents y els Rvnts. Narcís Vilarrasa y Pere, Santacana Pres.

¡Quina festassa! Una missa nova y ben nova n'ha sigut. Jo n'diria una festa de democràcia cristiana, car se trobaren acoblats per un mateix sentiment persones de tots els estaments.

Nostre vila recordarà aquesta grossa festa y ab ella els noms dels qui ab esplendidesa apadrinaren al nou Ministre de Deu.

X.

Els pecables

Siluetes fotogràfiques

Es una delícia viure a ciutat, ben lluny de les baralles del meu poble. Apartat del seu contagi y enterat dels veritables fonaments de la fastigosa lluyta; és la única manera de judicar desapassionadament els seus homes culpables.

L'altre dia, en ma dolça llar, reposant de les fatigues del despaig, pensava en la dubrosa qualitat dels caps-de-brot adversaris vostres. Cregueume, amichs meus que formeu la valenta *Penya* del BALUART, que vaig riure a desdir, suggerintme la idea de descriure la silueta dels més bons de la farandola responsable del retrocés moral de la blanca vila de la costa ponentina:

I. S'entén per director, lo mateix que un gos s'entén per *león* o *sultán*, sense pensar qu'és més *león* o *sultán* qualsevol gos que no pas ell director.

Quan jove, feya d'ebanista, pero com que'l treballar l'espatllava de pit y l'espunyia, per consell de la dona dels tres marits va plegar veles. D'allavors ensà ha vingut vivint ab l'esquena drete figurant al frente d'una industria y fent de cap de ferro d'un periòdic portaveu de l'*apachisme* sitgetà. No obstant això y el haver sigut regidor, com qu'ell era, segons pròpia confessió, dels que no *mamaven*, així és que ha passat trancol y se n'ha vist de crespes. Avuy sembla que ronca fort, y prou ho diu el color roig y lluent de la seva cara y aquella deliciosa rialleta que sembla que vingui a dir: **Afartam y digam moro.**

II. Te fama de llest, encara que jo voldria veure si ho és tant com diuen. Lo que sí puch assegurar és que m'és molt simpàtic y que me l'estimo de debó, y te un tipu y uncs superbes *poses* de redemptorista demagògic intel·lectual que m'convensen y m'entusiasmen. Crech que faria més bon paper entre 'ls socialistes que no pas entre 'ls galeots de l'Eco. ¡Llástima de minyó!

III. Es un bon xicot a tot esser, y no te perdó de Deu tot aquell qui li vol mal. Per ell jo faria lo que no hi fet may y deixaria de fer lo que hi fet sempre: el sacrifici de no casarme. Però això sí, no li parlu de res que representi o signifiqui quelcom de la nostra terra, singularment tot lo que's refereix a la literatura catalana, que segons ell és estrafalaria y poch recomenabla entre les persones que ell creu de certa categoria. Prefereix la literatura castellana, sobre tot si és en *buen romance*. Això explica el perquè no és del BALUART y sí de l'Eco, ahont les més de les vegades hi està com *flor entre espinas*, donchs ell, com tothom sab, té'l seu modo de viure.

IV. La veritat qu'és ja vellot, y, segons el dir de la bona gent, l'història de la seva vida y miracles és un xich bastant bruteta; pero com te males pusses y és fort com un diastre y ademés sab jugar el bastó, francament, tinch por de parlarne, no fos cas que m'toqués el rebre.

V. És el primogénito, el prim y vástago de nuestro querido Director y futuro idem. Com a fill obedient res tinch que dirhi, puig del món és prou sapigut que tota privació y tot sacrifici li és ben poch pera complaure una vegada més al seu may prou ben estimat bon pare. Ara, per altres costats ne té que podria sucarshi pa, però ja n'hi faig gracia en paga de les seves

(*) Vegis el número... de El Eco.

bones qualitat filials y també com a prova de caritat cristiana.

La seva seria és esser regidor: allavors sí qu'expusaria solemnement el niu de reformes y projectes que pasturen per sa pensa. De bell entuvi presentaria la moció referent a la plantació de parras en nostres carrers y plasses, quins sucosos fructs serien l'admiració y elogi dels forasters y la temptació y l'encant dels tendres infants; al ensemple procuraria la desaparició del *Fondo del tró*, *Penyes negres* y sobre tot el fatídich *Pas de la mala dona*, que tantes nits d'insomni li costa. Y un cop conseguit això, ja no'n voldria saber res més de la política, sino que's retiraria ab la satisfacció del bon patrici a viure per a un sempre més enfront del mar entre 'l Cau Ferrat y Maricel.

¡Que Deu el fassi bó!

VI. Es un hermós exemplar del perfecte tipu del neuròtic. Crech que si se oferís als metjes neurolechs pera experiments y estudis fisio-psicològics faria molts més rals que no pas «prenent el pel» y ensabonant bútxares. Sofreix bastant a menut accessos ira envers tot pastor y tot cap de bestia pel mal que suposa podrien causar a les seves heretats.

Maleeix la fortuna y la riquesa dels que van ab automòvil, y quan per carambola ell hi va (entenemse, ab l'automòvil dels altres) compadeix a llàgrima viva als pobres y mendicants que van a peu.

Una de les seves *cebes*: dedicarse al cultiu de la música y de la garrofa.

VII. ¡Ay, el mala sortí!... tenia que néixer hipopotam; mes per un extrany capritxo de la Naturalesa no ha arribat a formar en la especie de tan apreciat paquiderm.

Gras, panxa gros y culerut y feixuch com un tió, és el putxinell més ensinistrat ab que compta l'abigarada farandola del negre-roig titellapre.

Ha caygut totalment del bon concepte de les persones decents, particularment dels obrers llevat dels quatre *tontos* que en época d'eleccions li pesquen els caliquenyos y se li xerriquen el vi de les mares.

Si no fos perque és una cosa ja tan vista, fins n'hi diria quatre de fresques.

¡Aquets, entre altres, són els qui en la premsa y en les reunions de café malparlen dels amichs meus, qui formen la gran *Penya* del BALUART? ¡Oh, quin tip de riurer!

¡Aquets són els qui pretenen governar el meu poble? ¡Oh, quin escàndol!

¡Y aquets són els qui's desvetllen pel benestar dels obrers? ¡Oh, quins escarcellers!

Ara digueume, llegidors meus, si no seria una llástima que's tolerés que'l regimne de la blanca vila fos entregat al capritxo de semblants nutilats de les quals faig ofrena d'aquest escullit *septimino* perque judiqueu si val la pena d'emplear paraules pera combatre als aixafats enemichs de la cultura y del benestar del meu poble.

CHANTECLER.

Barcelona, 14 d'Octubre de 1911.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 19

De segona convocatoria, va presidir el Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, concorrenthi els regidors senyors Marsal, Parera, Carbonell Soler y Mitjans.

Llegida y aprovada l'acta de la sessió anterior, va donar-se lectura a una disposició de la Delegació d'Hisenda, publicada en el Butlletí Oficial del 18 del corrent mes, determinant el repart de la contribució urbana pera'l vinent any, del que resulta que per tal concepte correspon a la nostra vila la suma de 16 567'52 pessetes, inclosa els recarreghs.

Es llegí un ofici de la senyora viuda del que fou distingit home públich y eminent juriconsult D. Joseph M.ª Valles y Ribot (q. p. d.), donant les gracies per la expressió de pesam transmesa oportunament pe'l Consistori en ocasió de la mort del seu marit.

Es llegí l'extracte dels acorts presos per la Corporació municipal durant el tercer trimestre de l'any que cursa, pera la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

S'aprovaren varis comptes.

Es llegí també la carta de pago acreditativa d'haverse ingressat al Tresor la quantitat de 46'64 pessetes, corresponent al segon trimestre d'enguany, pe'l concepte de impost sobre pagos.

Atenent a justes indicacions del regidor-administrador del Cementiri, Sr. Carbonell Soler, s'acorda una rebaixa en el preu de alguns ninxos que, situats en un dels angles d'aquell sagrat recinte, resulten ser més reduits que's demés de la seva classe.

El Sr. Parera s'exclama de les pessims condicions en que's troba la carretera de Barcelona avans d'entrar a les costes de Garraf y molt particularment desde aquella ciutat fins a Gavà, lo qual influeix en greu manera en que no'ns visitin en automòvil molts dels excursionistes que desitjarien ferho, reportant aixó un gran perjudici a tota la població en general; per lo que demana a la Presidencia fassi les gestions que cregui oportunes, encaminades al prompte arreglo de aquella via. La Presidencia promet ferho aixis, manifestant, empro, que no serà aquésta la primera vegada que, tal volta, inuenthi conseqüirho en va.

El propi Sr. Parera recomana al Consistori estudihi la manera d'evitar qu' en época de plujes, com ara darrerament ha succeït, es formin pèlchs d'aigua a la Ribera, entre ls carrers de Sant Pere y Sant Pau; acordantse que la Comissió corresponent, després d'enterarse de l'assump-to sobre'l meteix terreny, resolgui lo que consideri procedent.

Per últim, havent demanat el Sr. Mitjans que l'Ajuntament es preocupi de la escassetat que's nota, en la existencia de cases de lloguer econòmic, a causa de la desaparició de moltes d'elles que's tren a terra pera esser substituïdes per altres edificis luxosos, a proposta del Sr. Marsal s'acorda que les Comissions Permanents de Foment y Hisenda, reunides, treballin de ferm sobre'l particular, donchs és, aquést, un assumpte de capital importancia que de cap manera es pot deixar de mà fins a conseguir la seva solució definitiva.

Acte seguit, la sessió va aixecarse, quan encare no feya tres quarts que s'havia comensat.

Tirant al blanc

L'apremi d'En Julià

Com un Jeremies plora l'ex-Secretari Julià, lamentant-e encara de que, «precisamente al començar la expansiva alegría peculiar de nuestras tradicionales Fiestas Mayores» a 23 d'Agost de 1904, l'Ajuntament acordés suspendre'l en el càrrech del qual mitj any després el desituïa en mèrits d'un expedient abrumador.

Y es plany, aixismeteix, de que se li hagi volgut fer restituir les quantitats qu' indegudament anaren a parar a la seva butxaca en lloch d'ingressar a la Caixa Municipal. A tal respecte diu: «Cuando una persona reúne el carácter de acreedor y de deudor al mismo tiempo es lo correcto, equitativo y justo practicar la correspondiente liquidación a fin de conocer si el saldo resultante le es favorable ó contrario para en el primer caso satisfacerlo y en el segundo reclamarlo, pero los honrados administradores municipales que padecemos lo entienden de otro modo cuando se trata adversarios locales, pues en tal caso se consideran con derecho á apremiarlos ejecutivamente sin permitirles que se defiendan y sin preceder al procedimiento la correspondiente compensación.»

Els honrats administradors municipals, que per haver posat a ratlla al trapisonda ex-Secretari es donen per molts satisfets de rebre 'ls seus atachs, efectivament van creure's ab dret a apremiarlo, y aquet dret els el reconegueren les Autoritats superiors que han declarat ben acremiat al deutor Julià. Lo improcedent hauria sigut anar a la compensació previa, no ja perque en dret administratiu no hi ha lloch a tal compensació, sino per la indignitat que ella hauria representat. Pot ser correcte, equitatiu y just practicar una liquidació ab un deutor normal: però és humiliant, denigrant y oprobios practicarla ab qui és deutor perque avans ha sigut usurpador.

En Julià es quedá fondos que no li corresponien; s'apropia cabals que may degueren passar a la seva butxaca; retingué il·licitament quantitats pertanyents al Municipi. Aixís, donchs, sense hipotecar la propia dignitat, no podien nostres honrats administradors municipals practicar cap liquidació ni convenir cap compensació ab l'ex funcionari que més bé s'havia fet acreedor a que se'l perseguís criminalment per les irregularitats comeses en el maneig de fondos del Municipi.

Un infells que va errat de comptes

Una de les manies d'En Julià és fer creure que en lloch de ser deutor al Municipi n'és acreedor. Aixís com de la *Memoria* Batlle resulta que'l Municipi li deu 593'50 pessetes però que'l seu deute, ara reduït a 1.364'12 pessetes, ha sigut de 2.288'66 pessetes fins qu' en mèrits d'expedient executiu ha ingressat a la Caixa municipal les 924'54 pessetes restants; l'ex-Secretari s'esforça en demostrar queen ultim terme ha de cobrar quantitats del Municipi y no té de pagarnhi com nosaltres sostenim.

Y, referintse an els qui neguen ses combinacions numèriques, afirma tot seriós, ab pose de dómine: «Estos, sin embargo, no podrán destruir las reglas aritméticas según las cuales una cuenta corriente aumenta el Debe de Caja a medida que disminuye su Haber mediante ingresos sucesivos. En números (fija't, lector, y admira el talent matemàtic o calculista o ilusionista de l'eminencia riberenca!): en números. si uno adeuda 1000 pesetas y acredita 2000, tendrá derecho, pagando las primeras, á que le sea abonada la suma de ambas, ó sea 3000 pesetas en concepto de saldo.»

Qualsevol que no sia En Julià pensaria que si ún deu 1000 pessetes y n'ha de cobrar 2000, pagant les 1000 que deu segueix acreditant les 2000 que acreditava de bell principi. Ell, nó: vol acreditarne 3000, aleshores! Aqués'a és la seva comptabilitat de sempre; aquesta és la seva manera d'encardar, de sempre! Els diplomàtics autors (?) del *laudo*, als quals tant bombeja, si's van empassar de bona fé les operacions aritmètiques de l'ex-Secretari Julià, ja's pot dir que tenen bones dragaderes.

El diable's trenqui'l cap y exposi capitals en fer negociis!

Per enriqueirse depressa no hi ha com practicar el sistema Julià: dech 1000, n'acredito 2000, en pago 1000 que n' dech, ergo n'acredito 3000. Aixó sí qu' és ferlos depressa y a la segura... Quan més se'n deuen y més se'n paguen, més se'n han de cobrar després. Una mena de *almacenes reintegrativas*!.. Sino que an els calculistes sistema Julià els passa com a *La Lechera* de la fàula: que al final de les seves fantasies

«El cántaro cayó. ¡Pobre lechera!

¡Que compasión! Adiós leche, dinero,

Huevos, pollos, lechón, vaca y ternero.»

Les célebres combinacions financieras de l'ex-

Secretari, els pressupostos per ell conjuminats, les liquidacions que trampeja, els *laudos* que redacta per cassar incautes... totes les prodigioses operacions aritmètiques d'aquell cervell privilegiat per l'emboïch, pateixen del meteix mal d'origen que la flamant lliçó de teneduria de llibres ab que acaba de posarse en evidència.

Ja feya bé la vella que deya un paranostre pels infelissos que van errats de comptes.

NOVAS

Reunits els delegats de les quatre Diputacions catalanes en el Palau de la Generalitat de Catalunya, aprovaren el passat dimecres les bases sobre'l projecte de formació de la Mancomunitat que ha de fer renàixer ferma, robusta y vigorosa la personalitat del nostre poble, avuy per avuy decandida y ofegada per la influencia opresora del regimne centralista ab que's governa l'Estat espanyol.

En el gran edifici que s'está construint en La Pedrera d'En Sans, destinat a nou Hospital de Sant Joan Baptista, está ja montantshi la esbelta y artística cúpula del lluernó.

L'establiment de comestibles y confiteria que en el Cap de la Vila posseeix D. Joseph Massó y qu'és conegut per Can Bruguera, acaba d'esser objecte d'una important restauració interior que l'ha deixat en un estat magnífich, contribuinthi en gran manera la part decorativa, deguda al intelligent pintor D. Telesfor Monfort.

Sembla que 'ls cassadors de aucells «a piola» es mostren actualment molt satisfets y no abandonen el parany en tot el dia, perque, segons éls diuen, «en passen» molts, de lo qual ens alegrém mentres aquet «passar» no sigui «passar»... de llarch.

Divendres va reunir-se'l «Patronato para la beneficencia local de Sitges» al objecte de ultimar varis detalls relacionats ab el nou edifici destinat a Hospital, quina construcció es trova ja, relativament, bastant avansada.

Acabat el període de vacances, nostres apreciats amichs els joves Francisco y Joseph Antón Batlle, germans, han retornat a prosseguir els seus estudis a la capital d'Anglaterra, hont sabém que han arribat sense novetat.

A principis de setmana, el temps, aquí, com en bona part del resto d'Espanya, va estar donat a fortes plujes y grans temporals.

A la matinada del dilluns y a la del dimars es desencadenaren sobre aquest terme unes tempestes bastant violentes, havent caygut un llamp, durant la del últim dia, en un arbre de devant mateix de la masia coneguda per Can Marcer de Jafra, deixantlo fet estelles.

Un tren de carga procedent de la banda de Tarragona el diumenge a la tarda en el túnel de La Morisca va atropellar a un home, deixantlo mort al acte. Son cadavre, que fou conduït al Cementiri de aquesta vila, hont, després de havérseli practicat l'autopsia, rebé sepultura, per ara no ha pogut ser identificat.

Després de haver permanescut una bona temporada entre nosaltres, dimars passat retornà cap a la illa de Cuba, a bordo del vapor «Balmes, el jove compatrici y molt apreciat amich nostre En Joan Llopis Selva, al qual desitgem felís viatge, molta sort y prompte retorn a la patria.

A la nit del prop-vinent diumenge, la notabilíssima «Orquestra Simfónica», de Barcelona, que dirigeix l' eminent mestre Sr. Lamothe de Grignon y composta de 85 escullits professors, donará en el «Teatro Artesano» de Vilanova un grandios concert en el que será interpretat el seguent programa: Simfonia V de Beethoven: Allegro vivace, Andante y Scherzo final. — Overtura de Freischütz, Weber; Scherzo popular, Lamothe; y Mormuris de la Selva, Wagner. — Apprenti Sorcier, Dukas; Danses espanyoles, Granados, y Overtura de Tanhaüser, Wagner.

Procedent del Cap de Partit, se ha instalat a Sitges l' Agent de Policia Inspector habilitat don Angel Cano, el qual s' oferí dies enrera al senyor Alcalde, proveit d' una carta de presentació firmada pel Sr. Alcalde de Vilanova.

Segons noticies fidedignes, a l' Alcaldia d'aquesta població no s' ha rebut cap comunicació del Govern Civil ni de la Jefatura de Policia de la provincia, participant haver designat al Sr. Cano pera exercir aquell càrrech en nostra vila, lo cual no deixa de ser molt extrany encara que semblant designació es degui a gestions de l' Autoritat Judicial local, conforme's vé dient.

JUAN ALEMANY

S. en C.

TRATANTES EN CARNES

Proveedores de las canteras de Garraf y de la fábrica de cementos de los Sres. M. C. Butsers y Fradera de Valcarca.

Domicilio social: San Francisco, 54: SITGES
Esta casa expende carnes de todos precios y de superior calidad, desde los siguientes:

Ternera fina, desde 0'40 pesetas los 400 gramos
Carnero á 0'80 ptas. los 400 gramos.
Cordero á 1 peseta los 400 gramos.

Cabrito á 1 peseta los 400 gramos.

Castrón á 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio á domicilio por dependientes de la casa.

OLIS Y SABONS

LA OLIVERA

Francisco Tusquellas

Major, 21, cantonada Carreta: SITGES

SUCURSAL

de LA OLIVERA de Barcelona. ♦ ♦ Dels acreditats molins d'olis dels senyors COCA y JAUMÀ de Reus.

FALTAN

Delegados locales é Inspectores de distrito para la provincia con sueldo fijo y comisión para la Compañia Anónima de Seguros sobre enfermedades BANCO NACIONAL

Indispensable garantía

Dirección:

"Banco Nacional", Trafalgar, 64: BARCELONA

Sabatería LA MILANESA

Major, 32

Extens y variat surtit en calsat para senyors, senyores y nens. * Especialitat en sebatilles. * Exactitut en la mida. * Cremes de les millors marques. * Adornos de totes classes para el calsat.

Pera calsat superior,

elegant y d'esbeltesa,

no hi ha com La Milanese,

tenda del carrer Major.

COLMADO JOSÉ MASSÓ

2, Plaza Marqués de Mont-Roig, 2

Chocolates de las mejores marcas:

Trapa, Mátias López, Guchart. Colonial, Menier, Desayunos, etc.—Gran surtido de Pasta sopa Garriga con nuevo.—Canelonis.—Tapiocas Maggi.—Jarabes y Horchata Fortuny.—Café marca Estrella.—Salchichón de Vich.—Licores: Anís, Champagnes Codorniu y Extranjero, Bríox.—Pasteles para relleno. Placas, papel y demás material fotográfico. Moto-craipa y Aceite para Automóviles.

CLINICA DENTAL

DE JOAN CATASÚS

METGE DENTISTA

De 3 a 7 de la tarda

S. Bartomeu, 5; SITGES

Camisería y Orfatería

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

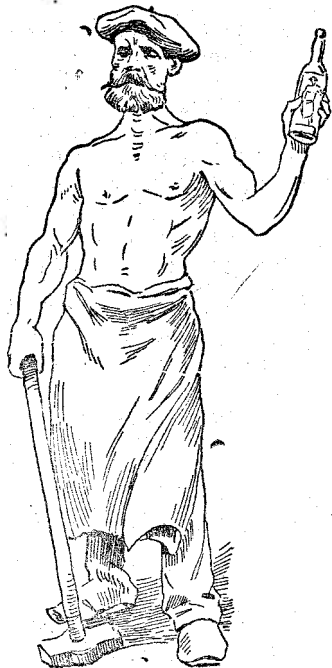
SOBRE-MONEDER

PERA LA CIRCULACIÓ DE VALORS EN METALLIC

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de África, y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétrelo a la circulació els carters y peatons rurals. El Sobre-Moneder és el medi més segur para remetre diner per correos certificats, desde cinch céntims fins a 50 pessetes, en qualsevol classe de moneda de fraccions. Ab el Sobre-Moneder evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. És indispensable para encàrrecs al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesades, etc., etc. Unich que resolt las dificultats de giro de petites quantitats. El Sobre-Moneder té la garantía del Estat, que abona la quantitat declarada en cas de extravío. La Compañia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva para la venta del Sobre Moneder; l'expén en tots els estanchs al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de Premi de venta. Las demandas als Representants y subalterns de dita Compañia Arrendataria en cada Provincia.

Oficina: GOYA, 19: MADRID

Neurastenia, anemia y flaqueza general

Il·lur curació ab el

MIOGENOL

DEL DR. M. CALDEIRO

* SALUT * FORTALESA * VIGOR *

Tónich reconstituent a base de Nucleógeno y Arrhenal, Remey sobirà para l'Agotament dels nervis, Convalecencies, Enflaqueiment, Anemia, Tisis, Desvetllaments, Paralisis, Desvaneixements, Fatigues, etc.

El MIOGENOL s'obre pas per sos propis mérits y es receptat pels metges més eminents del mon.

Els meravellosos efectes que l'MIOGENOL produeix en l'organisme, li han senyalat un lloch preeminent en l'estol de medicaments a restablir l'energia y la forsa vital.

Entre els medicaments de llur classe, el MIOGENOL es el que reporta millors benifets, per ser un fortificant segur y eficaç, que tan va bé á les joves com als vells. — El MIOGENOL no espalla el pàl·lid, sinó que per el contrari, n'és un gran estimulant.

El MIOGENOL tonifica. El MIOGENOL fortifica. El MIOGENOL evita l'inflamació de les cames. El MIOGENOL evita els rodaments de cap y mareigs.

De venda en la Farmacia FERRET, Parelladas, 1: SITGES

= PHOSPHORRENAL = Robert =

RECONSTITUYENTE